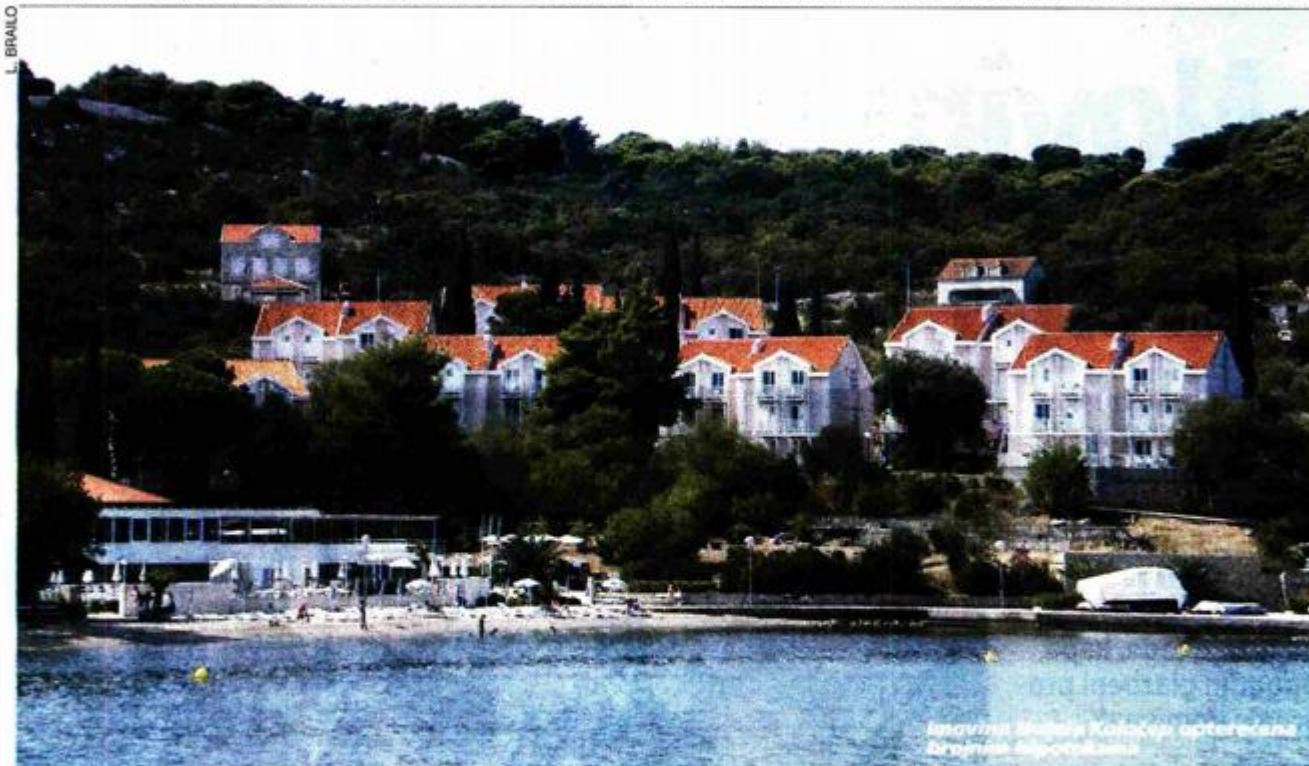

DORH I DALJE PROVODI ISTRAGU O MARIFETLUCIMA S HOTELIMA KOLOČEP KOJI UOČI SEZONE DUGUJU DOBAVLJAČIMA NAJMANJE DVA MILIJUNA KUNA

Otok znanja sumnjivim dogovorima postao otok imanja

DUBROVNIK - Saga o mutnim poslovima na Dubrovniku najbližem otoku Koločepu s imovinom tamošnjeg hotelskog poduzeća, nastavlja se. DORH i dalje provodi istragu kako su i zašto na vrijednu imovinu Hotela Koločep proteklih godina upisivane hipoteke tzv. stranih kreditora, a tridesetak uposlenika uoči predstojeće sezone strahuje za svoja radna mjesta. Sredinom ovog mjeseca tek im je isplaćeno pola plaće za lanjski prosinac, dok direktor Hotela Koločep, francuski državljani Guy Maranzana, od uposlenika traži da se odreknu svojih plaća do ljeta! Ususret sezoni Hoteli Koločep svojim dobavljačima duguju najmanje dva milijuna kuna, a kako će se u takvoj situaciji poslovati nadolazećeg ljeta, malo se tko na otoku usudi prognozirati. Uprava Hotela Koločep, kažu otočani, kod poslovnih banaka pokušava pronaći kreditna sredstva za preživljavanje i pripremu sezone, ali ih banke i dalje odbijaju.

Pitanje je kako i zašto je tvrtka Hoteli Koločep, za koju su otočani vezani i životno i radno, dospjela u gotovo bezizlazno stanje. Odgovor leži u još jednoj otužnoj hrvatskoj privatizacijskoj priči koja je započela krajem

Uprava Hotela Koločep kod poslovnih banaka pokušava pronaći kreditna sredstva za preživljavanje i pripremu sezone, ali ih banke i dalje odbijaju

2005. godine kada je Hrvatski fond za privatizaciju većinski paket dionica Hotela Koločep prodao neprofitnoj ustanovi Otok znanja, čiji su utemeljitelji bili zagrebački poduzetnici Siniša Grgić, Darko Lauc i Željko Markota. Iako je i tada bilo dvojbeno kako će neprofitna ustanova voditi hotelsko poduzeće i tako financirati tzv. obrazovni turizam, nije prošlo puno vremena da bi se u medijima razotkrilo da se iza razvikanih priča o "otoku znanja" zapravo radi o "tramakanju" vrijednih otočnih

nekretnina. Grgić i Lauc su se razišli s Markotom kada je on početkom 2008. zatražio da se hoteli vrte u državno vlasništvo. Dotadašnji "neprofitni drugari" Grgić i Lauc, naime, nisu Markotu obavještavali o poslovima koje su u međuvremenu dogovarali sa škotskim državljaninom Arthurom McQuadeom Hughesom. Njegova je splitska tvrtka Chadelus u zemljišnim knjigama početkom ove godine temeljem "poslova" vrijednih dva milijuna eura uz kamate od 15 i 22 posto ostvarila "prvenstvo osnivanja založnog prava" nad dobrim dijelom imovine Hotela Koločep.

Cinjenica da se, evo će treća godina, Markota, Grgić i Lauc međusobno tuže, u konkretnom je slučaju manje važna. Puno je važnije saznanje da su se i više nego sporne odluke o zalaganju vrijednih hotelskih nekretni-

na događale u vrijeme dok su Grgić i Lauc obnašali dužnosti članova i čelnika Upravnog vijeća navodno neprofitne ustanove Otok znanja. Istovremeno su bili i članovi i čelnici Nadzornog odbora Hotela Koločep čija se imovina zalagala kod Hughesove tvrtke Chadelus. I umjesto da se pokriju ušima, oni se, osobito Grgić, nakon što se i premijerka Jadranka Kosor osobno zauzela da te sumnjive "delove" razriješi DORH, eto, napokon slažu da bi sada bilo najbolje ostvariti "jednostrani povratak" imovine Hotela Koločep HFP-u.

S tim što HFP-u "iskliču" cijenu od 48 milijuna kuna da bi se najvjerojatnije riješile prethodno stvorene obveze prema PBZ-u i Hughesovu Chadelusu. Zaboravljaju pritom da su većinski paket dionica Hotela Koločep od 88 posto krajem 2005. godine kupili za samo 22,21 milijun kuna, i da bi državi zapravo htjeli "vratiti imovinu" koja je proteklih godina opterećena mnoštvom hipoteka. I to pod egidom razvoja tzv. obrazovnog turizma u neprofitnoj ustanovi. Pri čemu je, izgleda, jedna od važnijih proučavanih disciplina bila "otok znanja - otok imanja". Što DORH, je li, i dalje propituje... **L. BRAILO**

Obećali 201 milijun kuna, a uložili svega 20-ak milijuna

Hoteli Koločep raspolažu s osam smještajnih paviljona i vila na otoku koji obuhvaćaju 7.500 četvornih metara prostora, te 31.000 kvadrata pripadajućeg zemljišta uz morsku obalu. Poduzetnički trojac - Grgić, Lauc i Markota - obećavao je ulaganje od 201 milijuna kuna u petogodišnjem razdoblju, a PBZ je jamčio za te planove s dva kredita u iznosu od 5,9 milijuna eura. Ostvarilo se, međutim, samo 20-ak milijuna kuna ulaganja.